

WŁAŚCIWOŚCI DYFUZYJNE

Podstawy

Marek Markowski

Katedra Inżynierii Systemów, UWM w Olsztynie

21 kwietnia 2013

Równanie dyfuzji wody w ciele stałym:

$$\frac{\partial C}{\partial t} = \operatorname{div}(D \cdot \operatorname{grad}(C)) \quad (1)$$

gdzie:

C – stężenie wody (kg H₂O/m³)

D – współczynnik dyfuzji wody (m²/s)

t – czas suszenia (s).

Stężenie wody można wyrazić poprzez zawartość wody, u , i gęstość suchej substancji, ρ_s :

$$C = \frac{m_w}{V} = \frac{m_w}{m_s} \cdot \frac{m_s}{V} = u \cdot \rho_s \quad (2)$$

czyli

$$C = u \cdot \rho_s \quad (3)$$

W przypadku braku skurczu suszarniczego gęstość suchej substancji jest stała:

$$\rho_s = \operatorname{const} \quad (4)$$

Zatem, równanie dyfuzji wody dla ciała o kształcie kuli jest opisane zależnością:

$$\frac{\partial u}{\partial t} = \operatorname{div}(D \cdot \operatorname{grad}(u)) \quad (5)$$

W równaniu tym przyjęto pewne założenia upraszczające m.in. stałość współczynnika dyfuzji wody oraz niezmienność kształtu i wymiarów geometrycznych. Uśrednione po objętości kuli rozwiązanie równania (5) przy przyjętych warunkach początkowych i brzegowych (6) i (7):

$$u(t=0, x, y, z) = u_0, \quad (6)$$

$$t > 0 \Rightarrow u(t, x, y, z) = u_r, \quad (7)$$

gdzie u_0, u_r – początkowa i równowagowa zawartość wody, jest opisane równaniem (8):

$$\frac{u(t) - u_r}{u_0 - u_r} = \frac{6}{\pi^2} \cdot \sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{n^2} \exp\left(-n^2 \cdot \pi^2 \cdot \frac{D \cdot t}{R_z^2}\right) \quad (8)$$

Podobne równania można otrzymać dla brył o kształcie nieskończonej płyty:

$$\frac{u(t) - u_r}{u_0 - u_r} = \frac{8}{\pi^2} \cdot \sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{(2n-1)^2} \exp\left(- (2n-1)^2 \cdot \pi^2 \cdot \frac{D \cdot t}{4h^2}\right) \quad (9)$$

i nieskończonego walca:

$$\frac{u(t) - u_r}{u_0 - u_r} = \sum_{n=1}^{\infty} \frac{4}{\mu_n^2} \exp\left(-\mu_n^2 \cdot \frac{D \cdot t}{R_z^2}\right) \quad (10)$$

gdzie :

$$\mu_1 = 2.4048 \quad \mu_2 = 5.5201 \quad \mu_3 = 8.6537 \quad (11)$$

$$\mu_4 = 11.7915 \quad \mu_5 = 14.4309 \quad \text{dla } n > 5 \text{ jest } \mu_{n+1} - \mu_n \approx \pi \quad (12)$$

Jeśli przyjąć, że pierwszy wyraz szeregu w równaniu (8) jest dużo większy od pozostałych wyrazów szeregu, to równanie (8) można uprościć do postaci:

$$\frac{u(t) - u_r}{u_0 - u_r} \approx \frac{6}{\pi^2} \exp\left(-\pi^2 \cdot \frac{D \cdot t}{R_z^2}\right) \quad (13)$$

lub do bardziej ogólnej postaci:

$$\frac{u(t) - u_r}{u_0 - u_r} = a \cdot \exp\left(-\pi^2 \cdot \frac{D \cdot t}{R_z^2}\right) \quad (14)$$

Zredukowana (bezwymiarowa) zawartość wody:

$$U(t) = \frac{u(t) - u_r}{u_0 - u_r} \quad (15)$$

Równanie (14) można przekształcić do postaci:

$$y = A - Bt \quad (16)$$

przy czym:

$$y = \ln(U) \quad A = \ln(a) \quad B = \frac{\pi^2 D}{R_z^2} \quad (17)$$

Z równania (8) współczynnik D można wyznaczyć metodą estymacji nieliniowej w oparciu o wyniki pomiarów. Podobnie można postąpić dla brył o kształcie płyty i walca.

Współczynnik dyfuzji, D , zależy od wilgotności, temperatury i mikrostruktury materiału, co obrazuje np. zależność (18):

$$D = D(u, T_m, \varepsilon) \quad (18)$$

gdzie ε oznacza porowatość materiału. Gdy zmiany wilgotności są niewielkie, to dla danego materiału o danej mikrostrukturze wyrażenie (18) można zapisać następująco:

$$D = D(T_m) \quad (19)$$

Gdy materiał szybko nagrzewa się do temperatury powietrza, to wyrażenie (19) sprowadza się do:

$$D = D(T_p) \quad (20)$$

Zależność współczynnika dyfuzji, D , od temperatury opisuje się zwykle równaniem Arrheniusa:

$$D = D_0 e^{-\frac{E_a}{RT}} \quad (21)$$

gdzie:

E_a – energia aktywacji (J/mol)

R – uniwersalna stała gazowa ($R = 8,3144621(75)$ J/mol K)

T – temperatura bezwzględna (K)

D_0 – czynnik pre-ekspontencjalny (m^2/s)

Zależność współczynnika dyfuzji, D , od zawartości wody, u , i temperatury, T , materiału można zapisać w formie bardziej ogólnej:

$$D = D_0 e^{-\frac{E_a}{RT} + ku} \quad (22)$$

gdzie: k – stała.

Stałe D_0 , E_a i k w wyrażeniu (22) estymuje się w oparciu o zmierzone krzywe suszenia metodą regresji nieliniowej (metoda „zgrubna”, gdzie u i T oznaczają wartości uśrednione po objętości bryły) lub metodą symulacji komputerowej, np. MES (metoda znacznie bardziej dokładna, gdzie u i T oznaczają wartości lokalne).